

ACCIÓ CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 13 de Setembre 1930.— 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts.—Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I.—Núm. XXIX

Hi ha, encara, qui considera els problemes de llibertat individual com egoismes polítics, no comptant que, precisament aquells, són els únics que poden acabar la farça que s'amaga sobre aquest nom.

ACCIO CIUTADANA protesta enèrgicament de l'atropell ocasionat al seu redactor En Josep Pujol, per el funcionari municipal En Ramon Planagumà, que s'excedí grollerament, d'una autoritat que no té, ja que cap funcionari pot pendre's la justícia per el seu compte i menys d'una manera agressiva.

Confiem que el recte criteri del senyor Alcalde, procurarà que es faci justícia en aquest cas.

LA POLITICA A OLOT

En la nostra ciutat d'Olot existeix una absència absoluta d'educació política?

En els temps més negres del Directori, quan els més adictes a les coses de Catalunya eren perseguits i befats pels «senyorassos» a les ordres dels Primo-Anido, l'home qui era observador i no estava mancat de memòria s'havia de passar les hores del dia mirant-se certes coses dues vegades per assegurar-se ben bé de la seva veracitat.

Les claudicacions, els mancaments, les actituds dissimulades, la por i les ganes que tenien molts de fer-se agradosos als que manaven, arribaven a extrems sainescs, a actuacions senzillament grotesques.

No n'hi havia pas prou en haver substituït el diari, en haver canviat l'idioma de la botiga i en haver cedit totes les humiliacions circumstancials. Era qüestió de dir-ho clar a la barberia o en converses on podia transcendir a la policia indígena per fer-se perdonar la vida. S'havia de dir ben clar i ben alt «que jo no n'havia pas estat mai», «que si no tenim el batalló ho devem a a'ells», «que això ja està acabat per sempre» i que «jo ja me'n he fotut», etc. etc.

Aquests homes (l) tan curts de formació cívica i ciutadana, mancats de la més elemental noció del que és dignitat, tristos exemplars de la d'aquest ramal que creà Ferran VII i que encara forma majoria en moltes «províncies» espanyoles per vergonya de la civilització i per vergonya d'Europa, fills de la covardia, subdits de la col·locació, aduldors dels que manen i capassos de totes les traïdories, tornaran a canviar de disc el dia que la vergonya actual faci un canvi, ens preguntàvem?

Perquè entre aquesta fauna prostituída, de procedència que hom pot dubtar entre mestissa o de total importació, hi havien els que no s'accontentaven amb aquestes baixeses. Sentien necessitat d'assistir en certs actes, on per manca d'ambient eren aprofitades totes les escorrialles mentre sumessin quantitat, sentien fretura d'exterioritzar-se, de disculpar-se, de ploriquejar arros-

segant-se i cap inconvenient haurien tingut a pintar-se al bell mig del front l'emblema de la deserció per tal que no hagués estat interromput da la seva digestió, ja prou accidentada amb el dubte paorós de si l'haver estat socis de tal o qual entitat els podria portar a trobar-se amb un registre domiciliari, sense col·locació, o en mig de dos guardies-civils de cara a l'exili o a la presó.

Oh! la tranquil·litat de la llar i el benestar immediat sense pena ni glòria. Oh! la flexibilitat oportunista i mentidera amb els blincaments d'espina-da prodigats al qui mana o al qui millor paga els vots. Oh! la deficiència de formació cultural, la manca d'amor propi i de ciutadania. Tot copiat dels països més caníbalescs.

... no els seria possible avui, en lloc de canviar-se la disfressa, quedar-se a caseta muts i quiets a amagar la seva vergonya i la seva impotència? Es que es creuen que fan alguna falta? O és que la noció del ridícol no ha arribat a definir-se bé dintre el cervell de certes persones perquè ja en són l'autèntica personificació?

Quanta feina a fer encara per convertir en ciutadans tots aquests puixinel·lís!

D. M.

La política econòmica de l'actual Ajuntament

Ens limitarem avui, sense fer-hi cap comentari, a publicar la instància que els amics del «Centre Obrer» adreçaren a l'Ajuntament en protesta de les Bases que es proposaven de noves subvencions a les Escoles Pies:

«Per conducte oficiós hem recollit la notícia de que la Corporació municipal que V. E. presideix, es proposa augmentar la subvenció que des de fa molts anys ve cobrant de l'Erari municipal, la congregació religiosa de les «Escoles Pies», establerta en aquesta ciutat.

Davant d'una cosa de tanta importància, per tractar-se d'una quantitat respectable que ha de sortir del pressupost del poble, aquesta Societat, amb tot el respecte i consideració, creu conve-

nient, com a ciutadans d'Olot, exposar a V. E. els següents extrems, que no dubtem trobaran ressó en la clara intel·ligència de V. E.

Les dotze mil pessetes que com a subvenció demana l'esmentada Congregació, serien molt ben aplicades als fins de l'ensenyament secundari, però desempenyat aquest per personal competent, procedent de les Universitats, i per consegüent llicenciats en *Lletres* o *Ciències*. Aquests són els únics capacitats per a l'ensenyament del *Batxillerat*, tota vegada que han demostrat suficiència a l'adquirir el *Títol acadèmic* i són els nutridors dels Instituts de *segona ensenyança* del reialme.

Donar sou a qui no ha demostrat suficiència intel·lectual ni pot acreditar la possessió del títol corresponent és, en bona lògica, apoiar el *curanderisme* en matèria d'ensenyament.

No es necessita ésser llicenciat ni doctor per a pertènixer a una congregació religiosa, però si per ésser Catedràtic en Instituts i Universitats.

No seria preferible sol·licitar de l'Estat la creació en aquesta ciutat d'un *Institut*, com s'ha fet a Figueres i altres poblacions de menys importància que la ciutat d'Olot, amb el qual el poble els quedaria sumament agraït?

En aquesta ciutat, senyor Alcalde, hi han varies Escoles particulars a càrrec de professors que han passat per la *censura* acadèmica per adquirir el títol de Mestre, i compten les seves ganàncies per el treball realitzat durant el curs. Perquè els senyors de les Escoles Pies no fan el mateix? Si es dona sou a aquests, perquè deixar de banda als Mestres particulars que, de no ésser ells, Olot passava per la vergonya de no tenir més que una escola?

Amb respecte, però enèrgicament, protestem contra tot acord de l'Ajuntament encaminat a donar subvenció a les Escoles Pies, o en tot cas per a evitar partidismes, que sempre són nocius, que sigui distribuïda entre els Mestres particulars l'esmentada gratificació.

Ho comuniquem a V. E. als efectes conseqüents.

Visquí V. E. molts anys.

Olot, 25 d'agost de 1930.—Per el «Centre Obrer», el President, *Enric Boix.*»